

Preu 15 cèntims

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

En Barcelona..... 2 ptas. trimestre
 Fora ciutat..... 2 » »

Los suscriptors del interior reben las
 obras del follett enquadernadas

FUNDADORS

Joseph Ximeno Planas
 Joan Bru Sanelement

DIRECTOR

F. Dalmases Gil

Redacció y Administració

Ronda de Sant Pere, 19 y 21, 1.er, 1.ª

(Bussó á l'escala)

Continuació de lo célebre drama

LA FALS

Comensament de la aplaudida pessa
 en un acte, de *D. Lambert Escaler*,

PROXIMAMENT

DON JOAN DE SERRALLONGA

GALERÍA DE ACTORS CATALANS

ISCLE SOLER

en «Lo Baró de Santa Agnés»

en LA DIDA

CRÓNICA

**Consummatum est.—Banquet de germanó.
Casualitats.—L'últim adéu.**

Ja tenim al bon amich Ximeno al desterro. El rigor de la lley s'ha extremat fins al punt de veurers obligat nostre bon amich á fer una creu á Barcelona, una creu colosal, quins brassos tenen vinticinch kilòmetros. Els optimistas que esperavan que á última hora l'autor de *La Suripanta*, faria un acte de desprendiment, ó millor dit de humanitat, varen sofrir una decepció. No solsament no va ferho aixís, sino que enviá una delegació homeopática á la estació, á fi de sapiguer positivament si marxava ó no marxava el crítich desterrat.

He dit que hi había optimistas que esperavan del senyor Ferrer un acte de humanitat, y n'hi había tants d'optimistas, que fins en el banquet de despedida, ofert pels amichs y admiradors del senyor Ximeno, en senyal de germanó y de simpatía, se n'hi trobava un que, á cada carta ó tarjeta que anava venint, exclamava ab entusiasme: ¡El perdó!, ¡al últim!

Pero ca, tot eran novas adhesions. ¡El perdó! Dèu l'hagi perdonat, deuria volguer dir.

Més de quaranta personas conegudas en la literatura y en las arts, la majoría, ocuparen lloch en la taula, en quina testera, vulgas que no, tingué d'assentarse el senyor Ximeno, tenint á la sèva dreta al senyor Coll y Remedios, en representació de la Comissió, y al senyor Bosch, director del *Diario de Sabadell*, á la esquerra. La filantrópica societat *Niu Guerrer* hi estava també representada pel president, secretari y tesorero de dita societat. Entre els concurrents hi había representació de la *Asociació Popular Regionalista*, de *La Tomasa*, de *Lo Regionalista*, de la *Colecció Selecta Catalana*, del *Centre Catalá*, del *Ateneu Obrer de Barcelona*, dels *Apats y Lletres*, d'aqueix periódich, y de altres corporacions y periódichs que 'm dol no recordar.

El caràcter purament íntim y expansiu d'aqueixa festa, me priva de parlarne ab la detenció que jo voldria, mes no puch fer cas omís del efecte que produhí en tots els comensals l'arribada del digne advocat defensor del senyor Ximeno, l'aplaudí autor dramátich don Conrat Roure. No tingué més remey que dirigir la paraula als comensals, y ho feu enaltint la bona memoria de l'altre advocat defensor, l'inmortal autor de *La Dolores* y *Lo Grá de Mesch*, iniciantse aixís una serie de brindis que formarian una bonica corona que podria oferirse al verdaer causant del banquet, ab unas lletres de

pam, que ab castellá y tot diguessin: RECUERDO ETERNO.

Entre els molts que brindaren, recordo als escriptors senyors Barbany, Palau de Quijano, Bosch, Guasch Tombas, Escaler, Ferrer y Ferrer, Serra Constansó, Umbert, Junyent, Abelardo Coma, Brú Santclement, Lafont, Saltiveri, García, els representants del *Niu Guerrer*, els senyors Burgas, Surinyach, Coll, Marsans y tots els demés quin nom no recordo.

L'entusiasme y l'amistosa expansió habían arribat al millor punt, quant el relotje del saló deixá sentir las quatre, l'hora fatal en que el pobre crítich perseguit, l'escriptor honrat, víctima del seu bon cel, debía montar al tren per anar al desterro... com si's tractés de un delict major...

El senyor Ximeno, ab aquella enteresa de caràcter tan propia dels fills de nostra terra, s'aixecá, y ab véu ferma y vigorosa, com en el día del judici oral, doná las gracias á tots els presents ab paraulas sentidas y sortidas del cor. La festa's doná per terminada y tots se dirigiren á la estació de Fransa, ahont s'els hi reuní un altre numerós grupo, que acudia á despedir al crítich catalá al andén.

En un recó de la sala d'espera, hi había uns jovenets redactors de *L'Aureneta* y *L'Atlántida*, las dos publicacions més afinas del *Home de sort*; aquell optimista de qui els parlava, exclamá novament:

—Ja ho deya jo; mirin, allí hi há els missatjers que portan el perdó!... Arriva tart, pero vaja...

Mes tampoch era aixís. Aquells jovenets, que no arribaban á esser quatre y un cabo, no duyan res: s'hi trobaban casualment... ¡Are veigin!

Els minuts passavan volant, el tren estava á punt de marxa, els amichs del senyor Ximeno l'estrenyian la má, l'apretavan, una comissió d'escriptors montava al tren pera acompanyarlo fins á San Celoni; xiulá la máquina, esbufegá com si's tragués un pes de sobre, y sortí majestuosament de la estació arrossegant un reguitzell de cotxes, tot esbufegant encare, com si digués:

—¡Me l'emporto! ¡Me l'emporto!

A l'andén sonavan aplausos nutrits, el pobre perseguit saludava de la finestra ab el mocador, cent veus li cridaren ¡já reveure! y... res, el tren s'amagá darrera una curva. Els amichs, els companys, els admiradors de nostre bon amich, se miraren ab els ulls humitejats pel plor... la justicia humana quedava satisfeta, l'home implacable quedava venjat. Mes que recordi, en las horas de solitut y de fastidi, que per las persecusions creixen las ideas, que deu

perdonar qui vol que 'l perdonin, y que ell està plagat de delictes literaris...

Ell s' empenya en fer el buyt al séu voltant, y ho lograrà; en cambi, el nostre company de Redacció s' emporta l' aprecio y la consideració de tot el poble català.

¡Visca molts anys, pel bé de nostras lletras, tan bon espurgadó! Escrigui, trevalli, descubreixi y continuhi ab més dalé, si cap, la séva obra de redempció, y pensi are y sempre ab aquell sentenciós cantar d' en Melcior de Palau, que diu:

Corazón, no te humilles
al verte herido,
que es más noble ser carne
que ser cuchillo.

A. LLIMONER.

Destierro XIMENO

CUMPLERTS FALTAN

6 días

(1)

(1) No 's poden precisar fins que 'l Jutjat li haurá remés la liquidació.

LO TEATRO PER DINS

II

Era una costum entre nostres antepassats, perpetuada en nostres temps, sobre tot á fora ciutat, que quan se mort un dels conjuls d' un matrimoni ricatxo, després del gran dinar en aquelles circumstancies, l' amich mes íntim del consort viudo, acostantse al desgraciat, li deya: *Resignació, y que Deu vos dongui bon munt d' anys de vida pera pregar per la séva ánima*, y tots los demés qu' assistían al trist acte, en virtut d' aqueix mestre de ceremonias com l' anomena un autor, anaba un detrás del altre passant per devant del viudo, ó viuda, y després de fer una estudiada reverencia deyan: *Lo mateix li dich*.

Sucsehí en una ocasió que l' íntim d' un viudo, encarregat d' iniciar lo pésam, observant que són amich, per descuit ó afectació profunda de la desgracia, s' había posat malament la barretina, y portat de l' amistad, al acostarshi, en lloch de la frase sacramental li digué quasi á cau d' orella: *Amich, arréglat la barretina que la portas torta*. Lo pobre home se l' arreglà com pugué y continuá rebent als del dol. Arrivá 'l segon y aferrat á la costum de sempre afegí: *Lo mateix li dich*, y 'l viudo 's torná á arreglar la

barretina y ho feu cada vegada que li deyan *lo mateix li dich*, fins que tantas voltas va donarhi que li va caurer junt ab la perruca, ab gran detriment de la serietat d' aquell acte, y tot, per creurer 'ls del dol que 'l primer había parlat bé y no atrevir-se quiscun á donar lo pésam com Deu dona á entendre, qu' es ahont se volia aná á parar.

Aquest epissodi, que tanta aplicació té á las cosas de la vida, vé de motllo al parlar del escenari. Perque un *quidam* consegueixi lo que está al alcans de tot lo mon, no sé si per estar la conquista voltada de gassas y adornos de guardarrupia, creu haber realisat lo impossible, y fentse l' interessant, pregon sa sort en lo primer corro d' amichs que troba al pas. ¿Qué has dit? L' historia corre de boca en boca, los del corro envejant al protagonista lo marejan á preguntas tal vegada ab l' intenció d' imitarlo; y lo que 's una cosa vulgaríssima y que ningú degué conèixer, pren las proporcions d' una aventura de princeps y pastors.

J' aixó basta. Los amichs s' encarregan de posar alas al *embolicayre* y de dirse els uns als altres: No hi há dupte; lo del escenari es *pan comido*, ni mes ni menos qu' el padrí de la sarsuela *De vuelta del Vivero*; y efectivament, la major part de las vegadas los sucseheix com al senyor Ambrós, qu' el *pan comido* es un escándol de primera classe.

Aquesta es la opinió, no la del escándol, sino la d' alló de *pan comido*, de la major part tractantse de lo d' adins; y si no, que ho digan tots aqueixos que van al teatro per rebré 'l somris d' una artista, encar que siga l' última del coro, y que tremolan, de goig per suposat, quan un amich influyent los hi facilita l' entrada al escenari, ¡aqueix riu mogut ahont sempre s' hi pesca!... Y 's posan *tivats* y pulits y... cap á dins falta gent. La desilusió comensa desseguit pels mes tontos. L' empena del tramoyista ó 'l cop de teló 'ls torna á la realitat... y 'ls fá malbé 'l trajo. ¿Pro quí 's deté ab aquestas petitesas?, un xich més endins els espera Xauxa y no hi há que retrocedir.

Generalment entre bastidors no hi son quasi may els artistas, may, si 'l treball es serio, á lo més las coristas y bailarinas si 'l treball es lleuger. Y naturalment, ellas pagan lo gasto. Y ab ellas s' en van aquets moscons y *corridos d' escenaris*, vull dir, que després pregonan com triomfs, quan solzament els han prés el pel y 'ls han fet burlas sangrientas.

¡Bonas están las noyas del coro per cedir de bonas á primeras!

Está clar que no son santas ni á cent lleguas, pro tampoch son lo que creuhen la generalitat.

Saben distinguir, sobre tot als *primos* y als *xerraires*; als primers los hi prenen el pel y 'ls diners, y als segons los envian á fregir rabes.

Aquets últims son precisament los que parlan pitjor de las noyas, per alló del refrán: «Cada uno cuenta de la feria según le fué en ella,» pro no dihuen pas la vritat. Si un amich los hi pregunta per las conquistas, responen: «Nòy, ja n' estich tip, y 'm repugna entrar al escenari.»

Afegeixis á n' aixó los pregons dels que á forsa de diners alcansan quelcom de lo que volian y ja tenen vostés formada aqueixa atmósfera dels teatros, que tant perjudica als que al art teatral se dedican.

No defensaré jo, de cap de las maneres, que no abundin las trapisondas, pro no á totes se las ha d' inclurir en lo mateix munt. He vist virtuts á proba de bomba, y só trobat cors molt sants fins en los escenaris d' últim ordre. Lo que hi há, es qu' allí sucseheix al revés del que passa en la societat, donchs si hi há porqueria s' escombra cap dins, y en l' escenari l' exposan perque la miri qui vulgui. Cent ulls contemplan lo més petit detall, y aixó basta.

Conegut el per qué d' aqueixa mala fama del escenari, ja s' anirán convencent de lo que allí hi passa per articles sucesius.

A. TORNERO DE MARTIRENA.

BANQUET - XIMENO (1)

Lo celebrar banquets podrá sé un *plagi*; empró aquet, plagi y tot, pot dirs' ben alt que per l' origen séu (que no crech tingui precedents), es, pró molt, *original*.

Els téchs (pagant un altre) son ¿qui ho dupta? els de més bon pahir; però cregueu que aquet, pagant nosaltres (va de sério), ha estat un téch—per mí—que no té préu.

Deixant apart els plats, que prou valían lo préu que n' hem pagat, per ben servits, la significació, lo *quid* del acte es plat d' aquells que un hom' se 'n llepa 'ls dits.

Lo tal plat, que vé á ser lo *plat del dia*, sent *plat fort*, á tothom ha d' agradá... La proba es que temps há la Opinió pública ja no fá pas rés més que sucá' hi pá.

Afegímhi á n' el tech aquet, per postres, d' aqueix companyerisme 'ls plats variats, y confessém que tanta y bona teca, ens ha deixat complerts á tots plegats.

Tant es aixís que á tots ens quedan ganas de torná' hi, si Dèu vol, tots 'ls companys quan torni de la *torre* Don... Ximeno.

Ja ho sents, tú, desterrat: d' aquí á cinch anys.

PEPET DEL CARRIL.

(1) Poesia llegida per son autor en lo banquet de despedida á nostre company desterrat.

EPIGRAMAS

— Qué son 'ls plagis...? ¿no ho sabs...?
 lo que un fa seu sent dels altres;
 son uns fills de pares pobres
 pero...

— Honrats...?

— No, pero lladres.

CONRAT ROURE.

* * *

Que 'l conservi Dèu de mal
 y encarregui á Sant Celoni
 que 'ns guardi á tots del dimoni...
 del TEATRE REGIONAL.

TOMÁS BOSCH.

(Director del *Diario de Sabadell*.)

Un fet escandalós

(*Conclusió.*)

Vingué l' época forta del procés de la *Suripanta*, y 'l senyor Ferrer y Codina acudia desesperat de redacció en redacció buscant que 'l defensessin ab solts de gacetilla ó en articles, y tothom l' hi feya 'l sort; torná ab vosté, y veyentlo de tal estat, l' hi prometé buscarli defensors, que no trobá en l' estol de literats fets; y allavors, congregá á la jovenalla y 'ls instruí á sa faysó en l' assumpto Ferrer-Ximeno, fent al ensempls que *L' Atlántida* embrutés llurs planas ab tal defensa morta; congregava á mos companys ab banquets, y, afalagantlos, lográ comprométrels posant desavinencias, puig dit sia que mon estimat amich Joan Torrer, distingit poeta y redactor de *L' Atlántida*, y un servidó de vosté, hem sortit ab las mans netas en tal cosa. Aquesta es la causa perque vosté, senyor Godo, m' girá l' espatlla, y no jo á vosté, com diu en son indecent article que no puch pahir. Jo, encara' que fora de la redacció, 'm consideraba amich seu: han quedat desvanescudas mas idees al veurer l' erro en que estava vosté de que jo l' hi había de fer mal, com verdaderament ne fá aquella falsa correspondencia de Saltó, de la que juro no serne autor, sia ahont sia, puig grat sia á Dèu no só perdut pas l' enteniment.

Consideri la sorpresa que 'm causá, allunyat días há com estava de mas tascas literarias, no veyent periódichs d' aquesta índole, puig los assumptos de la quinta 'm tenían agoviat, y al arribar de Sant Hilari per algún certificat, me presentaren *L' Aureneta* y quedí avergonyit al trobarme insultat por vosté, encara' que la majoria no tenen per certa tal calumnia, puig coneixen mon carácter pacífich, enemich de polémicas, com vosté no ignora, y ha desviat al

creurer, lo que de sola y única veu l'hi ha vingut posantme en mal terreno. Dèu l'il·lumini.

Responent á las falsedats del primer apart de son citat article, y que son altres tantas calumnias, dech dirli que tothom espera que publiqui ó digui en los llocs ahont son publicadas aquestas poesías laudatorias firmadas per *Assumpta de Vallors*, *Rosa de Cladells* y *Amant de Vidabona*, que verdaderament son pseudònims que uso jo. Demostri, com tothom espera aquesta falsetat. De Cánons y Teología no 'n só estudiats may, ni mon nom consta en cap seminari, ja que sols en lo de Vich vaig estudiar

algunas assignaturas del batxillerat; y en que aixó fos veritat, no es cap deshonra, encare que m'acusa de haber deixat la carrera eclesiástica en tenint jo sagradas ordres; puig vosté, com advocat que es, deu sebrer que 'ls cánons no s'estudian fins á tenir ordres adelantadas; y en aixó 'm califica de renegat, cosa que gracias á Dèu no es.

De que 'm dedico á l'art de la cuyna tampoch es cert, ja que en la *roustisseria*, y no *pastisseria*, que estava al esser á Barcelona, ma obligació era l'escriptori y no la cuyna, y, en que hagués sigut, cap deshonra era per mí aixó

FRONTÓN CONDAL.—VISTA EXTERIOR

'm sembla. Y, finalment, respecte á l'esser expulsat de *L'Atlántida*, clarament ho digué un solt de gacetilla publicat en la mateixa revista, lo per qué deixaba de formar part com á redactor, pero no hem per ço deixat d'esser amichs.

Per ma part, ja m'he revindicat de la calumnia que vosté m'imposava, y 'l públich ja jutjará; y si es necessari, personas autorisadas y periódichs surtirán á ma defensa y tothom veurá quí es vosté.

Perdoni la molestia, y pensí que té en mí un servidor y devot afectíssim

ANTÓN BUSQUETS PUNSET

Ripoll, 6 Juliol 1897.

VIATGE Y ARRIBADA Á SANT CELONI

Felís sigué 'l viatge del senyor Ximeno y Planas y demés individus de Comissió que l'acompanyaren fins á Sant Celoni. Aquest tragecte

passá molt depresa servint de consol al que surtia forsossament de la ciutat hont vegé la llum primera, lo recort de las darreras manifestacions de carinyo com potser may s'haurán vist, y la conversa que recaygué anoménant un á un tots quants acudiren á donarli l'últim adèu que ab tot y ser tants recordava l'amich Ximeno fidelment.

Cap incident desagradable ocorregué en lo camí, y entre 'ls agradables fou lo de veures un grupo d'entussiasistas que al ser á Granollers, ab l'últim número de *Lo Teatro Regional* á la ma, saludaren lo pas del tren.

L'arribada á Sant Celoni sigué molt afectuosa y debem donarne las gracias desde aquestas columnas á tots quants hi contribuiren y molt especialment, per las frasses que pronunciá, el digníssim alcalde don Joseph Soler al rebrer al presentarshi el senyor Ximeno: «En nom de la vila de Sant Celoni—digué—li dono la benvinguda, desitjantli un desterro rodeijat de tota classe de felicitats.» Frasses que quedaren gra-

vadas en la imaginació del senyor Ximeno y 'ls seus acompanyants, fentse després comentaris mútuament de las dots de instrucció y elevats sentiments que adornan al actual alcalde de Sant Celoni. Tal com s' acordá en lo banquet, foren entregats los rams de flors á la esposa y mare del senyor Ximeno.

Després de recorrer los llochs més importants de la vila, anaren lo senyor Ximeno y acompanyants á la casa hont ha quedat domiciliat lo primer, qu' es al carrer Major, número 170, al costat mateix de la iglesia. Allí soparen en companyia de la familia del senyor Ximeno. La casa presentava bonich aspecte, donchs se iluminá ab gran número de globos japonesos, completantse la festa ab lo disparo de fochs artificials al pati de la iglesia.

Després de recorrer algunas fonts dels voltants de la població, arribada que siguié l' hora del tren primer, regressaren cap á Barcelona los senyors Saltiveri, Escaler (L.) y Costa, que ab tant bona voluntat acompanyaren al senyor Ximeno, quí, desde la estació, los doná l' adèu pera que 'l trametessin á tots quants s' están interessant per ell.—T. G.

Teatro Català

LO REMEY UNIVERSAL

Comedia en un acte y en vers original de D. J. Argila y Font, estrenada lo 18 de Juriol en la societat Circul de la Dreia del Ensanche.

Aquesta bonica comedia 'ns dona á coneixer que el Sr. Argila es autor verdader que no roba res dels altres, com ni há un que ni menos el volem anomenar perque no val la pena y ens rebaxariam. Es una obra que va molt bé, tots els artistes s' hi lluien en son desempenyo, está bastant en condicions pera representá en qualsevol Societat. La obra fou molt ben representada, tots els artistes foren molt aplaudits per lo bon desempenyo de dita obra.

Al final el autor rebé una ovació entusiasta, per la cual tingué de surtir varias vegadas al palco escénich.

Desde aquestas columnas felicitem al autor.—J. R. C.

* * *

LO SOGRE

Comedia cómica en un acte y en prosa, original de D. Lluís Geli, estrenada la nit del 18 en la societat dels 13 Antifatalistas.

Bonica comedia es la que presenta lo jove autor, que per ser la primera obra, denota tenir bona disposició.

Desempenyaren ab acert dita obreta, la senyoreta Fuentes, junt ab los senyors Recasens, Torrents, Ferrer (Juan), Ferrer (Jaume) y l' autor Sr. Geli, que va agradar moltíssim.—J. B. P.

* * *

LA MORT DE L' AVI

Comedia en un acte y en vers original de D. Joseph Abril Virgili, estrenada en lo Centre moral instructiu, lo día 18 del corrent.

Bastant sólida es la reputació del Sr. Abril, com á autor dramátich, per lo que es inútil dir que l' obra es bona com á seva.

Lo públich l' acullí ab molts aplausos y demanant ab insistencia al autor.—LL. A. S.

Servey de fora

REUS.—Lo diumenje passat, día de Sant Jaume, la companyia d' aficionats que actúa en lo bonich teatret de la societat «Juventud Reusense», representá las preciosas obras del immortal Feliu y Codina *La Dolores y A pel y á repel*.—S.

RIPOLL.—En l' «Academia Católica» 's posá en escena la nit de Sant Jaume lo drama en un acte *El hermano del Mártir*, la xistosa pessa *Visca «L' oncle de la Habana»* y la sempre aplaudida comedia patriótica en un acte *L' article quinze*, que alcansaren un bon desempenyo per part dels Srs. Llagostera, Vilá, Orriols, Puig, Clop, Pous, Torallas y Guix (G.).

Dita funció fou dedicada á nostre director de escena, D. Joaquim Puig y Pujol, ab motiu de son rescent enllás.—UN PATRIÓTICH.

PARÍS.—Dissapte tingué lloch en la *Comédie Française* l' estreno de *La Vassale*, comedia de monsieur Jules Case, autor de algunas novelas y crítich. Se veyá que l' autor anava masa depresa al final, no desenrotllant bastant algunas escenas. Greyém que sense aquestos defectes l' éxit de la obra hauria sigut mes superior.

Les Deux Palemon, comedia bufa de Jules Truffier, actor y autor, estrenada lo mateix día al mateix teatro, siguié molt ben rebuda per part del públich, distinguintse en l' execució además dels altres actors, son autor, molt conegut ja de 'l públich de París.

Segons noticias, la bella y simpática baylarina *Cleo de Merode*, está contractada y marxará dintre de poch á New-York, ahont cobrará 45.000 francs en lloch de 200, que era lo que guanyaba á la Opera de París.

Brillant, com ja vaig dir fa dugas setmanas, se presenta la próxima temporada d' hivern. Mr. Alfred Capus prepara una comedia en quatre actes *La Veine* y un altre en tres, *Petites Folles*, que serán estrenadas en lo teatro *Nouveautés*. Lo conegut crítich Jules Lemaitre ha escrit un drama que porta per títol *Un Aventurier*, que s' estrenará á la *Porte Saint Martin*. Mr. Abel Hermant té acabat un drama en tres actes *L' Empreinte* y una comedia que encare no se sab lo títol.

En lo teatro *Opera Comique* s' hi estrenará *Chevalier d' Ean y Ordre de l' Empereur*, operetas, lletra de Paul Ferrier. Camille Sainte Croix y lo mestre Paul Vidal han escrit *Gautier d' Aquitaine*, que s' estrenará á l' Opera.

Mr. Albin Valabregue, autor de *Les Vacances du Mariage*, d'ahont fou treta la **ORIGINAL** *Suripanta*, prepara també una comedia, *Porte Joie*, que s'estrenarà al teatro *Nouveautés*.—R. L.

NOVAS

DESDE 'l primer de Septiembre comensará á funcionar en lo carrer Nou, 43, entresol, una societat recreativa de tarde, baix lo títol de *La Colombiana*, la cual, per lo módich preu de 1,50 pesetas mensuales, s'hi representarán las més aplaudidas obras del género catalá y castellá.

Los que vulguin ser socis, se servirán pasar per la *Cerveceria Parisièn*, carrer Nou, 43, tots los días de 2 á 3, ahont s'estendrán los correspondents títols.

Dads lo módich del preu y 'ls bons desitjos de la junta, creyém 's veurá molt concurreguda dita societat.

Recomaném á nostres lectors que no deixin de visitar l'establiment de géneros de punt, *La Villa de Troyes*, Portaferrija, 11, ahont trobarán los articles á preus sumament económichs.

Prompte surtirá á llum el tercer volúm de la biblioteca *Apats y Lletres*. Lo formarà una colecció de poesías del celebrat poeta Antón Ferrer y Ferrer (*Japet de l'Orga*), titulat *Foch y fum*, acompanyat d'un prólech de nostre company de redacció don Manel Marinello (*A. Llimoner*).

FOMENT DE LA DEPENDENCIA MERCANTIL.—Dissapte, día 24, s'hi representaren *Cor de roca* y *L'últim inglés*, á més d'una pantomima. Lo desempenyo, regular.

Diumenje, prop passat, en aquesta societat s'hi doná una escullida funció, posantse en escena 'l drama de don Joaquim Dicenta, *Juan José*, baix la direcció del intel·ligent jove artista don Joseph Tatché.

Sobresortiren notablement ab sos papers, además del senyor Tatché ab lo de protagonista, el senyor Alavedra ab lo de *Cano* y el senyor Rocabert ab lo de *Andrés*.

Las demás parts anaren á càrrech dels senyors Vinyas, Gallart, González, Vivas y Canals.

Las senyoretas León (M. y B.), s'encargaren respectivament dels papers de *Rosa* y *Toñuela*, y la senyoreta Guart (A.) del de *Sra. Isidra*.

Ditas senyoretas lluhiren sos dots artísticas fentse aplaudir molt, igualment que 'ls joves á dalt citats.

CENTRO INDUSTRIAL DE CATALUNYA.—Lo dissapte passat tingerem el gust d'assistir á la primera vetllada literaria musical que 's doná en el nou local de aquet important centre, el qual presentaba un magnífich cop de vista, tan per lo decorat y espléndida iluminació eléctrica, que poseeix dit centre, com per la distingida concurrencia que omplía el local.

En la primera part figuraban escullidas pesas á cant, piano y arpa, y s'hi llegirent poesías, y en la segona part també hi figuraban composicions á piano, arpa, cant y piano, y poesías.

Hi prengué part la distingida profesora d'arpa senyoreta María Cortinas, la qual tingué que repetir totas las composicions qu'executá per acallar els aplausos en que fou premiat son notable treball; las senyoretas Estapé y Guichard, las quals foren obsequiadas en preciosos rams de flors, y els barítons senyors Casals y Olivé, el tenor senyor Monté, el baix senyor Barceló y els pianistas senyors Asbert, Carbonell, Bartumeus (fill), y el senyor Rosendo, tots los quals forent molt aplaudits per lo aflagranat de son treball. Lo senyor Rosell, que presidía, doná las gracias á la concurrencia y á tots los que prengueren part en dita vetllada.

Doná fi tan agradable vetllada en un lluit ball de societat executat per l'aplaudit pianista de dit centre, senyor Bartumeus (fill).

Pot está satisfeta la Comissió organitzadora de dita vetllada, pues mereix un aplauso per lo asertat de son treball, el qual nosaltres som els primers de donarli.

Catalunya Nova anuncia per demá, diumetje, un concert á gran orquesta en lo *Jardí Espanyol*. Creyém que 'l públich acudirá á aplaudir els esforços del senyor Morera y del seu coro, pera vulgarisar entre nosaltres las grans composicions musicals del extranjer.

SOCIETAT CORAL EUTERPE.—Aqueixa societat, fundada per el gran Clavé, doná 'l diumenje passat en lo *Teatro de Novelats*, el sisé Concert de la temporada, mereixent, com sempre, molts aplaudiments.

La pessa á veus solas *Marina*, del mestre Cassadó, siguié ben rebuda pel públich, el mestre fou aclamat, mes no va presentarse. Es una composició musical més ben composta que sentida, ja que la lletra no te res de particular pera inspirar á un músich.

CIRCOL BARCELONÉS D' OBRERS (Sant Simplicí).—Lo día de Sant Jaume á la tarde s' hi representá lo drama (que per sert no ho sembla), en dos actes *L' Estel de Nostra Vall* y per fi de festa la pessa *De gorras*, quinas foren desempenyadas *tal cual* baix la direcció del senyor Campos.

GRACIA.—En lo *Circulo de Propietarios* se celebrá diumenje, día de Sant Jaume, una funció extraordinaria á benefici del director de la Companyia, don Manel Balmanya, representantshi las celebradas sarsuelas castellanas *Las mujeres* y *La marcha de Cádiz*, estreno del monólech original de don J. Lambert, *El Segundo apunte*, y la *Dansa Serpentina*, per l' aplaudida primera baylarina senyoreta Pilar Arcas.

Lo dissapte passat, en lo *Teatro Tacón*, de Sant Andreu, per la companyia de sarsuela que dirigeix lo senyor Ribot, s' estrená una sarsuela titulada *La festa major*, lletra de Santiago Serra, música del mestre Massó, la qual fou aplaudida, distingintse en son dessempeño la senyora Mariné y el senyor Ranera.

CIRCOL TRADICIONALISTA (Sant Martí de Provensals).—Bastant bona siguié en conjunt l' execució donada diumenje passat á la tarde al preciós drama *Flor de un día*, distingintse notablement los senyors Doménech y Castells, que reculliren mols aplausos. Tampoch ho feren malament la senyoreta Puch y 'l senyor Alda, que trevallaren molt bé. En *La casa de campo*, que representaren com á fi de festa, la senyoreta Puch y 'ls senyors Vilá y Castells, s' hi notá molt la falta d' estudi; ab tot, degut á la munió de xistes que conté l' obra, feu riurer de debó á tots quants hi assistiren. Per demá hi há anunciadas las mateixas obras, que es de creure tindrán encar millor execució.

DESD' AQUESTA SETMANA

L' ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ DE

LO TEATRO REGIONAL

quedan instaladas en la

Ronda de Sant Pere, 19 y 21, 1.er, 1.^a

SECCIÓ DE REGALOS

La pessa

LO DIJOURS GRAS

s' entregará per cinch céntims á la persona que presenti aquest taló en la administració de Lo Teatro Regional, Ronda de Sant Pere, 19 y 21, 1.er, 1.^a

LA VILA DE TROYES

— DE —

RAMÓN AMAT

Portaferrisa, 11 - BARCELONA

Aquesta antiga y acreditada casa, que ha marxat sempre al devant en quant á GÉNEROS DE PUNT y sos similars, ofereix al públich un inmens surtit de dits géneros á PREUS DE FÁBRICA.—MITJAS negre solit y sens costura á 3 rals el parell.—MITJONS jumel sens costura á 14 rals la dotzena.—MITJAS LLANA negre solit á 6 rals el parell.—CUBRE-COSETS llana ab mànigas á 10 rals un.—MITJAS ab dibuixos elegantissims y brodadas ab seda, á 6 rals el parell.—MITJAS EXTRAORDINARIAS pera senyoras grossas.—CAMISETAS pera VELOCIPEDISTAS, clase superior, á 10 pesetas.

Se fabrica tota classe de GÉNEROS DE PUNT á mida

11-PORTAFERRISA-11

en qual entrada hi há una columna de miralls

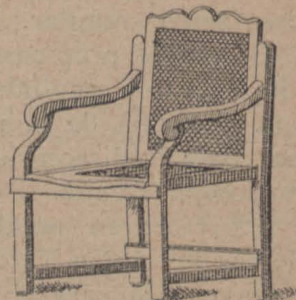
SILLONS ENREIXATS

PERA TEATRES Y ALTRES CENTRES RECREATIUS

Construccions sòlidas y econòmicas sens competencia

S' ENVIARÁ 'L CATÁLECH Á QUI 'L SOLICITI

P. REIG: Universitat, 45 - BARCELONA

Per caracterisarse
los llapis

FORTON son los millors

PREU: TRES PESSETAS